

Şafak

– AhmetÇELİK · 09 Haziran 2010

Sen korkularla geçen, bir gecenin nûrusun.
Aydınlığa açılan, kapının ilk yolusun.
Mansur'un tarifinde, Hakk'ın güzel kulusun.
Penceremden odama, yine hoş geldin şafak.

Seninleyken, mevsimler şaşırır, bahar olur.
Üstüme çöken, acı kâbuslar hep kaybolur.
Tepelerden bayıra, kanat sesi duyulur.
Gönlümde huzura yol buldu gelişin şafak.

Gelip giden yolcuyum, kutup yıldızı bilmem.
Görsem bile seherde, inan kimseye demem.
Alem çiçekle dolsa, gülden başka sevemem.
Yeni doğan hayatta varılan yoldun şafak.

Değişmeyip yerinde, takılı sabit dursan.
Saat sarkacı gibi, zamanı erken kursan.
Ya Allah Bismillahla işin başına vursan.
Hergün suyuma katık, ekmeğim oldun şafak.

Bu sabah dost bağında, ahuzar eder bülbül.
Şevke gelmiş rakseder, dağda mor renkli sümbül.
Dikenlerin saklamış, gelin olmuş goncagül.
Beni mecnun misali, yollara saldın şafak.

Ahmet derki; yeter, çok yazma, fazlası zarar.
İbret alana, tam da yerinde, iyi karar.
Okunmasa da kimlerin, nasıl işine yarar.
Gece karanlığında, gönlüme daldın şafak.

17.03.2008

Ahmet Çelik

Ceyhan